

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: E. Palanciuc
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: D. Manole, Ș. Niță, A. Bostan

Dosarul nr. 3ra-1425/16

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Frunza Nicolae,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Frunza Nicolae către Inspectoratul de Poliție Centru al Direcției de Poliție a Inspectoratului General al Poliției, Procuratura Generală, Procuratura iun. Chișinău, Procuratura Centru mun. Chișinău privind obligarea prezentării copiilor materialelor cauzei de urmărire penală și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Frunza Nicolae și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 decembrie 2015,

c o n s t a t ă

La 02 decembrie 2013, Frunza Nicolae s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Inspectoratul de Poliție Centru al Direcției de Poliție a Inspectoratului General al Poliției și Procuraturii Centru mun. Chișinău privind obligarea pârâților de a prezenta reclamantului toate copiile materialelor cauzei penale nr. 2012018147, din toate volumele, are se află în arhivă Inspectoratului de Poliție Centru mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii reclamantul Frunza Nicolae a indicat că, la 30 octombrie 2013, s-a adresat cu o cerere către Inspectoratul General al Poliției, Direcția Poliție mun. Chișinău, Inspectoratul de Poliție Centru prin care a solicitat, să facă cunoștință cu materialele cauzei penale nr. 2012018147, și eliberarea tuturor copiilor de pe materialele cauzei penale nr. 2012018147. Șeful SUP IP Centru mun. Chișinău, A. Ciobănaș printr-un răspuns neautentic din 04 noiembrie 2013, a refuzat în admiterea cererii depuse de reclamant.

Indică reclamantul că, la 07 noiembrie 2013, s-a adresat cu cerere către

Procuratura s. Centru mun. Chișinău prin care a solicitat permisiunea de a face cunoștință cu materialele cauzei de urmărire penală nr. 2012018147, și eliberarea tuturor copiilor de pe materialele cauzei penale, însă, prin răspunsul procurorului Elena Șuvalova din 12 noiembrie 2013, cererea reclamantului a fost respinsă.

Consideră reclamantul că refuzurile autorităților publice sunt neîntemeiate și contravin prevederilor normelor legale în vigoare.

La 18 martie 2014, reclamantul Frunza Nicolae a depus o cerere suplimentară prin care a formulat pretenții către Ministerul Afacerilor Interne, Inspectoratul de Poliție Centru mun. Chișinău, Procuratura Generală, Procuratura mun. Chișinău, Procuratura s. Centru mun. Chișinău prin care a solicitat instanței: obligarea părților să prezinte materialele cauzei penale 2012018147 (4 volume), pentru a face cunoștință; obligarea părâtului să prezinte toate filele dosarului în xerox, copiile din materialele cauzei penale nr. 2012018147, încasarea din contul Procuraturii Generale a prejudiciului moral și material în sumă de 100 000 euro, încasarea din contul Procurorului adjunct al mun. Chișinău, Vladimir Lupu, a prejudiciului material și moral în sumă de 50 000 euro, încasarea din contul ofițerului de urmărire penală Igor Țîntari a prejudiciului material și moral în sumă de 50 000 euro.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 decembrie 2015, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, cererea de chemare în judecată înaintată de Frunza Nicolae către Inspectoratul de Poliție Centru al Direcției de Poliție a Inspectoratului General al Poliției, Procuratura Generală, Procuratura mun. Chișinău, Procuratura Centru mun. Chișinău privind obligarea prezentării copiilor materialelor cauzei de urmărire penală și repararea prejudiciului moral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de Frunza Nicolae și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 decembrie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 03 august 2016, în termenul prevăzut de lege, Frunza Nicolae prin intermediul avocatului Bolocan Ludmila (mandat nr. 1030023) a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La 16 septembrie 2016, Procuratura mun. Chișinău a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând declararea acestuia ca fiind inadmisibil.

La 21 septembrie 2016, Inspectoratul de Poliție Centru a prezentat referință, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la

proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Frunza Nicolae nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele

recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Frunza Nicolae ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Frunza Nicolae se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Ion Druță